

РЕШЕНИЕ

№ 2525

гр. София, 16.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **724** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „АЛИАНЦ ЛИЗИНГ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД срещу Решение № 4993/20.12.2022г., постановено по НАХД № 9085/23г. на Софийски районен съд, НО, 97 състав. С решението е потвърден електронен фиш за налагане на имуществена санкция серия Г № 0055287, издаден от МВР - СДВР, с който на дружеството, на основание чл. 638, ал.4, вр. ал. 1, т.2, вр. чл. 461, т.1 от КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 483, ал. 1, т.1 от същия кодекс.

В касационната жалба се претендира неправилност на обжалвания съдебен акт поради нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила, както и необоснованост. Твърди се, че е неясна описаната в електронния фиш фактология, по отношение субекта на нарушението. Вменява се нарушение, като санкцията е следвало да бъде наложена на дружеството, в качеството му на собственик на автомобила, а не на физическото лице – законен представител на „Алианц Лизинг България“ ЕАД. С касационната жалба се претендират разноски. В съдебно заседание касаторът не се представлява, с нарочна писмена молба поддържа жалбата и претендира разноски.

Ответникът оспорва жалбата в представени писмени бележки и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от страна на процесуалния представител на касатора.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Х. касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

С Електронен фиш серия Г № 0055287, издаден от МВР –ОДМВР С., на основание чл. 638, ал. 4 във вр. с ал. 1, т. 2 и чл. 461, ал. 1 КЗ, на касатора „Алианц Лизинг България“ ЕАД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2000 (две хиляди) лева за нарушение на чл. 483, ал.1, т.1 КЗ. Първостепенният съд е потвърдил ЕФ, като е установил следната фактическа обстановка:

На 02.06.2023г. в 14.00 часа, в Софийска област, [община] М., АМ“Х.“ км.32+000 в посока С. –В. с техническо средство АТСС система 120cd16, насочено в посока В. било установено управление на МПС марка „М. Куатропорте С к4“ с рег. номер СВ 0525 КН.

При проверката в Гаранционния фонд и масивите на Пътна полиция станало ясно, че заснетото МПС е регистрирано, не е спряно от движение, но за същото собственикът не е сключил задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, валидна към 02.06.2023г. въз основа на тези данни бил издаден процесния електронен фиш. След подробен анализ на приложимите правни норми, както и на събраните доказателства, въззивният съд е стигнал до извод, че ЕФ съдържа всички необходими реквизити и след като е доказано авторството на деянието, е приел, че имуществената санкцията е наложена на собственика на автомобила – юридическото лице, тъй като е налице извършено нарушение по чл.483, ал.1, т.1 от КТ, като Ц. Й. Д. е посочена като негов законен представител.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС. В разпоредбата на чл. 461 КЗ подробно са изброени всички задължителни застраховки, като такава е посочена и „Гражданската отговорност“ на автомобилистите по т. 10.1, раздел II, буква „А“ от приложение № 1, а именно – застраховката, свързана с притежаването и използването на моторно превозно средство. Разпоредбата на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ вменява задължение за сключване на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на РБългария и не е било спряно от движение. При неизпълнение на посоченото задължение административнонаказателната разпоредба на чл. 638 ал. 1, т. 1 и т. 2 КЗ предвижда административно наказание – „глоба“ в размер от 250 (двеста и петдесет) лева, когато собственикът е физическо лице и „имуществена санкция“ от 2000 (две хиляди) лева за юридическо лице или едноличен търговец. Съгласно ал. 4 на чл. 638 КЗ когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка

„Гражданска отговорност“ на автомобилистите, на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществената санкция по ал. 1.

Чл. 647, ал. 3 КЗ дава възможност, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител, при условията и по реда, предвидени в Закона за движението по пътищата (ЗДвП). По силата на посочената норма приложение следва да намери разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, вкл. регламентираните изисквания за изискуемото се съдържание на електронния фиш. Съгласно чл. 189, ал. 4, изр. второ ЗДвП, ЕФ съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

Издаденият ЕФ, в хипотезата на установено с автоматизирано техническо средство нарушение на КЗ, съответства на императивните изисквания по чл. 189, ал. 4 ЗДвП, относно неговото съдържание. Правото на защита на санкционираното лице не е било ограничено, тъй като от съдържанието му то е разбрало какво е констатираното деяние, което представлява нарушение на чл. 483, ал.1, т.1 от КЗ. Задължението за действие - сключване на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ е вменено на лицето, което притежава регистрирано моторно превозно средство, като то действа чрез законния си представител - физическо лице. Последното следва да сключи договора за застраховка от името на дружеството, съответно неговото бездействие е елемент от фактическия състав на нарушението от обективна страна.

Неоснователни са изложените в касационната жалба аргументи, че въззивната инстанция е допуснала съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като жалбата адресирана до СРС е от името на физическото лице Ц. Й., а е конституирано като страна дружеството „Алианс Лизинг България“ ЕАД. Видно от съдържанието на жалбата, ясно се прави разлика между собственика на процесното МПС и неговият законен представител, както и разлика между санкция „глоба“ наложена на физическо лице и така определената с електронния фиш „имуществена санкция“.

Въззивният съд правилно е конституиран адресата на електронния фиш, като е отчел обстоятелството че Ц. Й. Д. е негов законен представител. Съгласно разпоредбата на чл.59 ал.2 от ЗАНН нарушителят може да обжалва актовете по чл.58д в 14-дневен срок от връчването им. Правото на обжалване е упражнено в посочения преклузивен срок, като СРС е изложил мотиви, в които е посочил, че Ц. Д. не е собственик на цитираното МПС, а имуществената санкция, правилно е наложена на собственика на автомобила, а не на законния представител, тъй като изрично санкционната норма на чл.638, ал.4 от КЗ го предвижда.

По изложените доводи не е налице твърдяното от касатора отменително основание. При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 3 ЗАНН, на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение от 80 лв. по чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, което

своевременно е претендирано в представената по делото писмена защита.
Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН,
Административен съд София – град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4993/03.11.2023г., постановено по НАХД № 9085/23г.
на Софийски районен съд, НО, 97 състав.

ОСЪЖДА „Алианс Лизинг България“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Областна
дирекция на МВР –С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/
лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.